

סיכום ההצמדה

כתב : סטודנט שנה ג'

לפני שהתחלתי לכתוב, חשבתי הרבה על איך, מה. וכיצד אני הולך להסביר לך את החוויה הזאת שעברתי בהצמדה ?

בדבריי אני ארצה להתייחס לבית הספר והמדיניות שלו לגבי חינוך גופני, על המורים שאימנו אותי, על הקבוצה שאיתה עבדתי וכמובן ההרגשות האישיות שלי.

בית הספר מחולק לחטיבה עליונה ולחטיבה תחתונה. בבית הספר אולם כדורסל מרשים מאד ושני מגרשים: כדורסל קטן ומגרש כדורגל/כדורסל. הכיתות לוקחות חלק מהאולם בזמן שיעורי החינוך גופני.

אחרי תקופת ההצמדה שמת לי לב לכמה דברים, המורים מלמדים את התלמידים רק משחקי כדור, כגון: כדורסל, כדורגל וכדורעף ולא מלמדים ענפים אחרים כמו כדור יד, אתלטיקה או משחקי נופש.

שני המורים, מאמני כדורסל ושניהם אחראים על נבחרות בית ספר במשחקים השונים. כך שביום שיש בו טורניר אחד המורים לא נמצא רוב היום בבית הספר.

מנקודת מבטי, המורים משקיעים יותר באימון הנבחרות והרבה פחות בשיעור. לא הייתה כל דרישה מצדם למטרות מסוימות, או לדגשים מיוחדים שהם רצו שנשים אליהם לב במהלך השיעורים, ולמעשה הייתה לנו יד די חופשית לעשות כל מה שעולה על ראשו.

שיעור חינוך גופני נמצא בתחתית סולם החשיבות בבית הספר בו התנסיתי, מאחר ובמהלך השבוע התבטלו שיעורי החינוך גופני לכיתות י' ויא' ובמקומם התלמידים נאלצו לפנות ולנקות מקלט ישן בבית הספר (לפי אחד המורים היה צריך להיות תרגיל ביטחון).

שיעורי חינוך גופני מתבטלים על ימין ועל שמאל ורוב הפעמים ממש הייתי צריך "לחלוב" את המורה בכדי לדעת למה התבטל השיעור.

מצד שני אני חייב לציין שמבחינת המשובים שלהם, רואים שהם בעלי ניסיון רב ומנסים למקד אותנו בדברים האמיתיים שיכולים להתפתח בשיעור (בעיקר מבחינת בטיחות).

על פניו נראה שהם לא מנסים דברים חדשים בבית הספר, והניסיון הרב שלהם משפיע מאד על היכולת שלהם לחדש לתלמידים במקצועות חדשים שלא לדבר על סגנונות הוראה שונים.

כשניסיתי לבצע שיעורים מסוימים (ריצת 5000) הם שללו אותם על הסף מחשש לבטיחות ולכל אחד מהם היה לפחות דוגמא אחת על מקרה שקרה לא מזמן בבית הספר וכמה לא כדי להגיע למצב הזה.

החיסרון הגדול ביותר, לדעתי, היה שהמורים המאמנים לא תמיד נתנו לכיתה את ההרגשה שאנחנו הסטודנטים מורים לכל דבר. אני רוצה לציין שאני לא שופט את המורים אלה רק מספר את הלך הרוחות בבית הספר, וסביר להניח שגם אני אתנהג כך אחרי 20 שנות הוראה.

לסיכום, מטרת ההצמדה, לדעתי, לתת לסטודנטים כלים אחרונים לפני שהם הופכים להיות מורים. ההערות והמשובים שצריך לקבל במהלך ההצמדה מהמורים המאמנים ומהמנחים להוראה צריכים לגרום לסטודנטים להבין איפה הם צריכים להשתפר מקצועית, כדי שהם יהיו מורים טובים יותר.

המנחה להוראה מעריך אותנו בציון על פי כמה קריטריונים: מערכי השיעור ותצפית מעשית על השיעורים שאנחנו מעבירים ביום ספציפי וכמובן חוות דעת של המורים המאמנים והערכתם את תפקודנו במהלך השיעורים.

הייתי מצפה שכל מורה מאמן יהיה נוכח בכל השיעורים שאני מלמד ולמשך כל השיעור ולא רק חלק ממנו. הייתי מצפה שבתי הספר בהם אנו מתנסים יהיו בתי הספר בהם יש את החינוך הגופני הטוב ביותר ואת המורים לחינוך גופני הטובים ביותר.

אני חושב שהיום כשיש מחסור עצום במורים איכותיים תפקיד המורים המאמנים והמנחים להוראה שלנו לגרום לנו לאהוב את המקצוע וליהנות מכל רגע שאנחנו בבית הספר. זאת צריכה להיות השאיפה של כולם.

צריך להתחיל לחשוב מחוץ לקופסא בכדי שסטודנטים איכותיים שיכולים להיות מורים נפלאים יישארו ללמד בבתי הספר ויחליפו את הדור הישן, העייף והמקובע שמלמדים היום.

וללא חדוות המקצוע, הסיפוק וההנאה האמיתית של החינוך, המציאות לא תשתנה ומצב בתי הספר יישאר כמו שהוא עכשיו.

אני אולי נשמע לך קוטר ואתה בטח שואל את עצמך "מה הוא מעדיף, שאני אפתיע אותם בבתי הספר ואתן להם להרגיש כמו ילדים קטנים"?

אז תשובתי היא ממש לא. חשוב מאד מאד שתהיה לנו הרגשת סיפוק והנאה במסגרת תקופת ההתנסות שלנו בהוראה בכדי שנחשוב ברצינות על לבחור קריירה בהוראה.